

[Aksel Larsen.]

gere registreres af uretmæssige grunde, vil der blive skredet ind. Der står intet i betænkningen om, at et udvalg skal kunne skride ind, hvis borgere registreres af uretmæssige grunde. Jeg har samme opfattelse som det ærede medlem hr. Holmberg, at når man ikke vil give oplysning om, hvor mange der er registreret, så må tallet være umådelig stort. Og så vil jeg tillade mig at mene, at dette 4 mands udvalg med eller uden bisiddere er aldeles ude af stand til blot at gennemgå kartotekskortene eller journalerne eller nå at gennemgå de mange tusinder, måske hundredtusinder af chartequer, det drejer sig om, og således føre en virkelig kontrol. Udvalget giver ingen som helst garanti for, at der bliver skredet ind.

Må jeg tillade mig at hæfte mig ved noget, det ærede medlem fru Else-Merete Ross sagde. Hun kom med en udtalelse — jeg tror, jeg noterede den ordret ned — om de sørgelige følger af, at kartotekerne under besættelsen ikke nåede at blive tilintetgjort. Jeg er nødt til at beskæftige mig med det for at forhindre en forkert opfattelse af det, der faktisk foregik. Det, der foregik, var, at en del af kortene bevidst blev tilintetgjort og andre lige så bevidst blev overladt til Gestapo. Det var altså ikke, fordi de ikke nåede at blive tilintetgjort; det var, fordi man ikke ville tilintetgøre dem, fordi man ville overlade dem til Gestapo. Det var det, der skete under besættelsen, og det skal ikke bortforklares med, at man siger, at man nåede desværre ikke at tilintetgøre dem. Det er udmærket, at man siger, at der træffes foranstaltninger, så materialet i påkommende tilfælde kan tilintetgøres, men det giver ingen sikkerhed for, at det også bliver tilintetgjort til den tid. Og som erfaringerne fra besættelsen viser, kan man jo afskrive en del af materialet, journaler eller kartoteker eller navnelister, eller hvad man nu vil.

Ja, så til selve registreringen. Jeg er naturligvis af samme opfattelse som det ærede medlem hr. Skræppenborg-Nielsen, at det, der i demokratisk forstand er det kriminelle, er, at man registrerer danske borgere udelukkende på grund af deres politiske opfattelse eller politiske tilhørsforhold. Det var det, vi skulle til livs, og det kan jeg ikke se at man kommer til livs efter det, der nu her stilles i udsigt.

I øvrigt stiller jeg mig rent praktisk tvivlende over for nytten af hele det apparat, der her findes. Det er ikke nok, at det gælder om at forsvare dette samfund mod kræfter udefra, underminering af det, og jeg ved ikke hvad. Jeg kan i hvert fald huske et eklatant tilfælde af spionage, som vi har oplevet i de senere år, tilfældet Blechingberg. Jeg tager vel ikke fejl, når jeg siger, at Blechingberg aldrig har været optaget i efterretningstjenestens registratur. Jeg tror ikke, at de, der sidder på sådanne poster, at de virkelig kan udøve spionage eller andre statsfarlige handlinger, hvad enten de hedder Blechingberg eller Wennerström, eller hvad de hedder, er i efterretningstjenestens søgelys.

Foruden at det er betænkeligt, at efterretningstjenesten kan registrere folk udelukkende på grund af deres politiske opfattelse, er det betænkeligt, at denne registrering ganske øjensynligt foregår så letfærdigt og ukontrollabelt, at oplysningerne ikke verificeres i tilstrækkelig grad, og samtidig at disse oplysninger i hvert fald hidtil har kunnet blive misbrugt til at straffe folk på brødet. Jeg kan altså ikke se andet, end at tinget burde have vedtaget det forslag til beslutning, vi har fremsat, og at tinget ikke burde akkviescere ved de løfter, der nu er givet af den højtærede minister dels til udvalget, dels til folketinget.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Til det ærede medlem hr. O. Mathiasen vil jeg gerne sige, at det dementi, jeg før gav med hensyn til en interneringslejr, ikke alene gælder Vendsyssel, der er det konkrete sted, det ærede medlem nævnte. Der er mig intet bekendt om, at vi er i færd med at oprette en interneringslejr, og den højtærede forsvarsminister har bemyndiget mig til at sige, at han heller ikke er i gang med en sådan lyssky virksomhed.

Til det ærede medlem hr. Skræppenborg-Nielsen har jeg et par enkelte bemærkninger. Det ærede medlem stillede mig det direkte spørgsmål: hvor mange sager er der rejst og gennemført ved dom efter straffelovens kapitel 12 og 13, hvor efterretningstjenestens materiale har været af værdi? Det ærede medlem kan sige sig selv, at det spørgsmål kan jeg ikke besvare, naturligvis ikke.